

MONITORUL OFICIAL

AL

ROMÂNIEI

Anul 183 (XXVII) — Nr. 492

PARTEA I
LEGI, DECRETE, HOTĂRĂRI ȘI ALTE ACTE

Luni, 6 iulie 2015

SUMAR

Nr.	Pagina	Nr.	Pagina
LEGI ȘI DECRETE			
188.		190.	
— Lege pentru completarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 115/2011 privind stabilirea cadrului instituțional și autorizarea Guvernului, prin Ministerul Finanțelor Publice, de a scoate la licitație certificatele de emisii de gaze cu efect de seră atribuite României la nivelul Uniunii Europene	2	— Lege privind modificarea și completarea Legii nr. 240/2013 pentru realizarea capabilității operaționale aeriene cuprinse în Faza 1 a Etapei de tranziție inițială a Concepției de realizare graduală a capabilității de apărare aeriană în cadrul programului „Avion multirol al Forțelor Aeriene”	5
612.		614.	
— Decret privind promulgarea Legii pentru completarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 115/2011 privind stabilirea cadrului instituțional și autorizarea Guvernului, prin Ministerul Finanțelor Publice, de a scoate la licitație certificatele de emisii de gaze cu efect de seră atribuite României la nivelul Uniunii Europene.....	2	— Decret pentru promulgarea Legii privind modificarea și completarea Legii nr. 240/2013 pentru realizarea capabilității operaționale aeriene cuprinse în Faza 1 a Etapei de tranziție inițială a Concepției de realizare graduală a capabilității de apărare aeriană în cadrul programului „Avion multirol al Forțelor Aeriene”	5
HOTĂRĂRI ALE GUVERNULUI ROMÂNIEI			
		496.	
		— Hotărâre privind alocarea temporară, pentru luna iulie a anului 2015, a unor sume din venituri din privatizare ordonatorilor principali de credite cu rol de autoritate de management	6–7
ACTE ALE AUTORITĂȚII NAȚIONALE DE REGLEMENTARE ÎN DOMENIUL ENERGIEI			
189.		96.	
— Lege pentru modificarea și completarea Legii nr. 291/2007 privind intrarea, staționarea, desfășurarea de operațiuni sau tranzitul forțelor armate străine pe teritoriul României	3–4	— Ordin pentru aprobarea Regulamentului privind activitatea de informare a clienților finali de energie electrică și gaze naturale.....	8–10
613.		ACTE ALE ÎNALTEI CURȚI DE CASAȚIE ȘI JUSTIȚIE	
— Decret privind promulgarea Legii pentru modificarea și completarea Legii nr. 291/2007 privind intrarea, staționarea, desfășurarea de operațiuni sau tranzitul forțelor armate străine pe teritoriul României	4	Decizia nr. 9 din 27 aprilie 2015 (Completul pentru dezlegarea unor chestiuni de drept).....	
			11–15

LEGI ȘI DECRETE**PARLAMENTUL ROMÂNIEI****CAMERA DEPUTAȚILOR****SENATUL****LEGE****pentru completarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 115/2011 privind stabilirea cadrului instituțional și autorizarea Guvernului, prin Ministerul Finanțelor Publice, de a scoate la licitație certificatele de emisii de gaze cu efect de seră atribuite României la nivelul Uniunii Europene****Parlamentul României** adoptă prezenta lege.

Art. I. — După articolul 127 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 115/2011 privind stabilirea cadrului instituțional și autorizarea Guvernului, prin Ministerul Finanțelor Publice, de a scoate la licitație certificatele de emisii de gaze cu efect de seră atribuite României la nivelul Uniunii Europene, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 926 din 28 decembrie 2011, aprobată prin Legea nr. 163/2012, cu modificările și completările ulterioare, se introduce un nou articol, articolul 12⁸, cu următorul cuprins:

„Art. 12⁸. — (1) Prin excepție de la prevederile art. 12, din sumele obținute în urma scoaterii la licitație prin platforma comună a certificatelor de emisii de gaze cu efect de seră repartizate potrivit art. 10 alin. (1) lit. b), se aprobă alocarea sumei de 188.525 de mii lei Ministerului Transporturilor pentru finanțarea, în anul 2015, a proiectelor de investiții «Magistrala

IV-Metrou» cu suma de 150.000 de mii lei și «Legătura rețelei de metrou cu Aeroportul Internațional Henri Coandă-Otopeni» cu suma de 38.525 de mii lei.

(2) Pentru punerea în aplicare a prevederilor alin. (1) se respectă procedura prevăzută la art. 15 alin. (2)—(5).

(3) Ministerul Transporturilor răspunde de modul de utilizare, în conformitate cu dispozițiile legale, a sumei alocate potrivit alin. (1).”

Art. II. — Prevederile art. 12⁸ alin. (1) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 115/2011 privind stabilirea cadrului instituțional și autorizarea Guvernului, prin Ministerul Finanțelor Publice, de a scoate la licitație certificatele de emisii de gaze cu efect de seră atribuite României la nivelul Uniunii Europene, aprobată prin Legea nr. 163/2012, cu modificările și completările ulterioare, se aplică de la data intrării în vigoare a prezentei legi.

Această lege a fost adoptată de Parlamentul României, cu respectarea prevederilor art. 75 și ale art. 76 alin. (2) din Constituția României, republicată.

PREȘEDINTELE CAMEREI DEPUTAȚILOR
VALERIU-ȘTEFAN ZGONEA

București, 2 iulie 2015.
Nr. 188.

PREȘEDINTELE SENATULUI
CĂLIN-CONSTANTIN-ANTON POPESCU-TĂRICEANU

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI**DECRET****privind promulgarea Legii pentru completarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 115/2011 privind stabilirea cadrului instituțional și autorizarea Guvernului, prin Ministerul Finanțelor Publice, de a scoate la licitație certificatele de emisii de gaze cu efect de seră atribuite României la nivelul Uniunii Europene**

În temeiul prevederilor art. 77 alin. (1) și ale art. 100 alin. (1) din Constituția României, republicată,

Președintele României d e c r e t e a z ă :

Articol unic. — Se promulgă Legea pentru completarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 115/2011 privind stabilirea cadrului instituțional și autorizarea Guvernului, prin Ministerul Finanțelor Publice, de a scoate la licitație certificatele

de emisii de gaze cu efect de seră atribuite României la nivelul Uniunii Europene și se dispune publicarea acestei legi în Monitorul Oficial al României, Partea I.

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI
KLAUS-WERNER IOHANNIS

București, 2 iulie 2015.
Nr. 612.

PARLAMENTUL ROMÂNIEI

CAMERA DEPUTAȚILOR

SENATUL

LEGE

pentru modificarea și completarea Legii nr. 291/2007 privind intrarea, staționarea, desfășurarea de operațiuni sau tranzitul forțelor armate străine pe teritoriul României

Parlamentul României adoptă prezenta lege.

Articol unic. — Legea nr. 291/2007 privind intrarea, staționarea, desfășurarea de operațiuni sau tranzitul forțelor armate străine pe teritoriul României, republicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 321 din 5 mai 2014, se modifică și se completează după cum urmează:

1. La articolul 2, litera h) se modifică și va avea următorul cuprins:

„h) *înțelegeri tehnice* înseamnă documentele bi- sau multilaterale care, fără a crea sau modifica raporturi juridice de drept internațional public, stabilesc condițiile concrete în care forțele armate străine intră, staționează, prepoziționează produse militare, echipamente și materiale, desfășoară operațiuni sau tranzitează teritoriul României;”.

2. La articolul 2, după litera h) se introduce o nouă literă, litera i), cu următorul cuprins:

„i) *prepoziționarea* înseamnă dispunerea produselor militare, echipamentelor și materialelor din înzestrarea forțelor armate străine și, după caz, prezența personalului de deservire în facilități aparținând autorităților publice, în scopul pregătirii și/sau desfășurării unor operațiuni.”

3. Articolul 3 se modifică și va avea următorul cuprins:

„Art. 3. — Înființarea pe teritoriul României a unor comandamente, entități/elemente sau structuri militare străine ori multinaționale, precum și a unor structuri sau reprezentanțe militare ale unor organizații internaționale se face:

a) în baza tratatelor internaționale ratificate de Parlament atunci când acestea conțin prevederi exprese în acest sens;

b) cu aprobarea Parlamentului, la propunerea Președintelui României, la solicitarea ministrului apărării naționale, cu avizul Consiliului Suprem de Apărare a Țării.”

4. La articolul 4, după alineatul (1) se introduce un nou alineat, alineatul (11), cu următorul cuprins:

„(11) Prepoziționarea produselor militare, echipamentelor și materialelor din înzestrarea forțelor armate străine se aprobă în condițiile prevăzute la alin. (1).”

5. La articolul 8, alineatul (1) se modifică și va avea următorul cuprins:

„Art. 8. — (1) Condițiile concrete în care forțele armate străine intră, staționează, prepoziționează produse militare, echipamente și materiale, desfășoară operațiuni sau tranzitează teritoriul României, inclusiv aspectele de reciprocitate prevăzute de prezenta lege, se stabilesc prin înțelegeri tehnice încheiate de către Ministerul Apărării Naționale cu reprezentanții autorizați ai părții trimițătoare.”

6. La articolul 12, după alineatul (4) se introduce un nou alineat, alineatul (41), cu următorul cuprins:

„(41) Pentru operațiile și exercițiile ale căror scenarii includ trecerea frontierei în alte condiții decât cele stabilite la alin. (3) și (4), structurile competente din cadrul Ministerului Apărării Naționale, Ministerului Afacerilor Interne, Direcției generale a vămilor și, după caz, Ministerului Transporturilor convin detaliile tehnice privind locul și momentul efectuării controlului vamal și de frontieră. În acest scop, Ministerul Apărării Naționale solicită forțelor armate străine transmiterea detaliilor privind documentele de identificare, armamentul și muniția deținute, precum și despre alte bunuri care fac obiectul controlului vamal.”

7. La articolul 32, alineatul (1) se modifică și va avea următorul cuprins:

„Art. 32. — (1) În cadrul activităților specifice, Ministerul Apărării Naționale poate pune la dispoziția forțelor armate străine, gratuit sau contra cost, după caz, poligoane, terenuri, clădiri, tehnică, armament, echipamente și materiale, precum și alte bunuri și elemente de infrastructură din patrimoniul propriu.”

8. La articolul 32, după alineatul (1) se introduc trei noi alineate, alineatele (11)—(13), cu următorul cuprins:

„(11) Prin derogare de la prevederile art. 54 din Legea nr. 346/2006 privind organizarea și funcționarea Ministerului Apărării Naționale, cu modificările și completările ulterioare, următoarele bunuri și servicii pot fi puse gratuit la dispoziția forțelor armate străine, pe timpul participării acestora la operațiuni, cu suportarea cheltuielilor din bugetul aprobat al Ministerului Apărării Naționale, în condiții similare aplicabile personalului propriu:

a) spații de lucru;

b) spații și servicii de pregătire și servire a mesei;

c) cazare în facilități militare;

d) spații de depozitare, inclusiv pentru prepoziționarea echipamentelor militare și materialelor în sprijinul operațiunilor;

e) facilități destinate recepției, staționării temporare și integrării forțelor;

f) servicii de evacuare medicală de urgență;

g) servicii genistice pentru logistică;

h) facilități de instruire și poligoane de tragere;

i) facilități de recreere și refacere, așezăminte culturale;

j) alte bunuri și servicii aprobate de Consiliul Suprem de Apărare al Țării ca fiind destinate efortului de apărare colectivă.

(12) La solicitarea Ministerului Apărării Naționale, celelalte autorități publice acordă sprijin în vederea asigurării bunurilor și serviciilor prevăzute la alin. (11), cu suportarea cheltuielilor din bugetul aprobat al acestora, atunci când aceste bunuri și servicii sunt destinate efortului de apărare colectivă.

(13) Detaliile privind asigurarea bunurilor și serviciilor prevăzute la alin. (11) și (12) se stabilesc prin înțelegeri tehnice, cu avizul autorităților publice participante prevăzute la alin. (12).”

9. La articolul 32, după alineatul (4) se introduc două noi alineate, alineatele (5) și (6), cu următorul cuprins:

„(5) Forțele armate străine pot prepoziționa produse militare, echipamente și materiale, în condițiile:

a) existenței unei notificări prealabile a autorităților române stabilite conform legii, cu privire la tipurile, cantitățile și graficele de livrare a echipamentelor militare și bunurilor ce urmează a fi prepoziționate în România, precum și la contractorii care vor derula aceste livrări;

b) asigurării informării periodice asupra existenței și stării produselor militare, echipamentelor și materialelor prepoziționate;

c) informării cu privire la condițiile de siguranță, securitate și protecția mediului, aferente prepoziționării produselor militare, echipamentelor și materialelor;

d) asigurării accesului autorităților române la produsele militare, echipamentele și materiale prepoziționate, în situații de forță majoră.

(6) Cheltuielile pentru îndeplinirea angajamentelor asumate, în vederea asigurării condițiilor de siguranță și securitate aferente prepoziționării produselor militare, echipamentelor și materialelor, se suportă din bugetul Ministerului Apărării Naționale.”

10. Articolul 46 se modifică și va avea următorul cuprins:

„Art. 46. — (1) Ori de câte ori există o suspiciune rezonabilă cu privire la săvârșirea unei infracțiuni de către un membru al forțelor armate străine, autoritățile militare ale statului trimițător sau, după caz, organele de urmărire și cercetare penală române sesizate pe orice cale notifică autoritățile militare române.

(2) Autoritățile militare române, notificate potrivit alin. (1), sau care au luat la cunoștință în orice mod despre săvârșirea

infracțiunii notifică, în termen de 24 de ore, Ministerul Justiției, care, la rândul său, notifică de îndată Parchetul de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție, în vederea luării măsurilor legale.

(3) Procedurile de notificare se stabilesc prin ordin comun al ministrului apărării naționale, ministrului afacerilor interne și al ministrului justiției.”

11. După articolul 54 se introduce un nou articol, articolul 54¹, cu următorul cuprins:

„Art. 54¹. – Se abilitează ministrul apărării naționale să emită ordine și instrucțiuni pentru punerea în aplicare a prevederilor prezentei legi.”

Această lege a fost adoptată de Parlamentul României, cu respectarea prevederilor art. 75 și ale art. 76 alin. (2) din Constituția României, republicată.

PREȘEDINTELE CAMEREI DEPUTAȚILOR

VALERIU-ȘTEFAN ZGONEA

PREȘEDINTELE SENATULUI

CĂLIN-CONSTANTIN-ANTON POPESCU-TĂRICEANU

București, 2 iulie 2015.

Nr. 189.

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI

D E C R E T

privind promulgarea Legii pentru modificarea și completarea Legii nr. 291/2007 privind intrarea, staționarea, desfășurarea de operațiuni sau tranzitul forțelor armate străine pe teritoriul României

În temeiul prevederilor art. 77 alin. (1) și ale art. 100 alin. (1) din Constituția României, republicată,

Președintele României d e c r e t e a z ă:

Articol unic. — Se promulgă Legea pentru modificarea și completarea Legii nr. 291/2007 privind intrarea, staționarea, desfășurarea de operațiuni sau tranzitul forțelor armate străine pe teritoriul României și se dispune publicarea acestei legi în Monitorul Oficial al României, Partea I.

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI

KLAUS-WERNER IOHANNIS

București, 2 iulie 2015.

Nr. 613.

PARLAMENTUL ROMÂNIEI

CAMERA DEPUTAȚILOR

SENATUL

L E G E

privind modificarea și completarea Legii nr. 240/2013 pentru realizarea capabilității operaționale aeriene cuprinse în Faza 1 a Etapei de tranziție inițială a Concepției de realizare graduală a capabilității de apărare aeriană în cadrul programului „Avion multirol al Forțelor Aeriene”

Parlamentul României adoptă prezenta lege.

Articol unic. — Legea nr. 240/2013 pentru realizarea capabilității operaționale aeriene cuprinse în Faza 1 a Etapei de tranziție inițială a Concepției de realizare graduală a capabilității de apărare aeriană în cadrul programului „Avion multirol al Forțelor Aeriene”, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 449 din 22 iulie 2013, se modifică și se completează după cum urmează:

1. **După articolul 4 se introduce un nou articol, articolul 4¹, cu următorul cuprins:**

„Art. 4¹. — Prin derogare de la prevederile art. 120 și 120¹ din Ordonanța Guvernului nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată, cu modificările și completările ulterioare, nu se datorează obligații fiscale accesorii pentru diferențele suplimentare de creanțe fiscale rezultate din regularizarea valorii în vamă a bunurilor importate în cadrul

contractelor de tip LOA atribuite de Guvernul României potrivit prevederilor art. 1 alin. (1) lit. b).”

2. **La articolul 5, după alineatul (1) se introduce un nou alineat, alineatul (2), cu următorul cuprins:**

„(2) În situația în care unele produse și servicii prevăzute a se achiziționa potrivit art. 1 alin. (1) lit. b) nu pot fi contractate sau dacă din punct de vedere economic și/sau operațional poate fi justificată achiziția din alte surse, ordonatorul principal de credite poate aproba achiziționarea acestora potrivit prevederilor art. 1 alin. (1) lit. a) și/sau c), iar fondurile necesare achizițiilor vor fi asigurate prin deducerea corespunzătoare a celor estimate a se aloca potrivit anexei pentru achizițiile prevăzute la art. 1 alin. (1) lit. b).”

3. **Anexa se modifică și se înlocuiește cu anexa*) la prezenta lege.**

Această lege a fost adoptată de Parlamentul României, cu respectarea prevederilor art. 75 și ale art. 76 alin. (2) din Constituția României, republicată.

PREȘEDINTELE CAMEREI DEPUTAȚILOR
VALERIU-ȘTEFAN ZGONEA

PREȘEDINTELE SENATULUI
CĂLIN-CONSTANTIN-ANTON POPESCU-TĂRICEANU

București, 2 iulie 2015.

Nr. 190.

*) Anexa nu se publică, fiind clasificată, potrivit legii.

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI

D E C R E T

pentru promulgarea Legii privind modificarea și completarea Legii nr. 240/2013 pentru realizarea capabilității operaționale aeriene cuprinse în Faza 1 a Etapei de tranziție inițială a Concepției de realizare graduală a capabilității de apărare aeriană în cadrul programului „Avion multirol al Forțelor Aeriene”

În temeiul prevederilor art. 77 alin. (1) și ale art. 100 alin. (1) din Constituția României, republicată,

Președintele României d e c r e t e a z ă:

Articol unic. — Se promulgă Legea privind modificarea și completarea Legii nr. 240/2013 pentru realizarea capabilității operaționale aeriene cuprinse în Faza 1 a Etapei de tranziție inițială a Concepției de realizare graduală a capabilității de apărare aeriană în cadrul programului „Avion multirol al Forțelor Aeriene” și se dispune publicarea acestei legi în Monitorul Oficial al României, Partea I.

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI
KLAUS-WERNER IOHANNIS

București, 2 iulie 2015.

Nr. 614.

HOTĂRĂRI ALE GUVERNULUI ROMÂNIEI

GUVERNUL ROMÂNIEI

HOTĂRÂRE

privind alocarea temporară, pentru luna iulie a anului 2015, a unor sume din venituri din privatizare ordonatorilor principali de credite cu rol de autoritate de management

În temeiul art. 108 din Constituția României, republicată, și al art. 111 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 64/2009 privind gestionarea financiară a instrumentelor structurale și utilizarea acestora pentru obiectivul convergență, aprobată cu modificări prin Legea nr. 362/2009, cu modificările și completările ulterioare,

Guvernul României adoptă prezenta hotărâre.

Art. 1. — (1) În scopul asigurării necesarului de finanțare al autorităților de management pentru programele operaționale finanțate din instrumente structurale în cadrul obiectivului convergență — Programul operațional sectorial Mediu (POS M), Programul operațional sectorial Creșterea competitivității economic(e) (POS CCE), Programul operațional sectorial Dezvoltarea resurselor umane (POS DRU) și Programul operațional regional (POR), denumite în continuare *programe operaționale*, aferent lunii iulie a anului 2015, în vederea efectuării plăților pentru rambursarea cheltuielilor eligibile către beneficiari și pentru plata cheltuielilor eligibile rambursabile din cererile de plată aferente instrumentelor structurale, se aprobă alocarea temporară din venituri din privatizare de către Ministerul Finanțelor Publice a echivalentului în euro al sumei de 719.000,00 mii lei, potrivit anexei care face parte integrantă din prezenta hotărâre.

(2) Ordonatorii principali de credite cu rol de autoritate de management pentru programele operaționale, care beneficiază de prevederile alin. (1), sunt prevăzuți în anexă.

(3) Sumele alocate autorităților de management din venituri din privatizare și utilizate vor fi rambursate Ministerului Finanțelor Publice, în euro, din sumele restituite cu această destinație de către Comisia Europeană, până la data de 30 octombrie 2015.

Art. 2. — (1) Ministerul Finanțelor Publice, prin Direcția generală de trezorerie și datorie publică, efectuează transferul integral, în euro, al sumei prevăzute la art. 1 alin. (1) în termen de două zile lucrătoare de la data solicitării de către Autoritatea de certificare și plată.

(2) Echivalentul în euro al sumei prevăzute la art. 1 alin. (1) se determină pe baza cursului Băncii Naționale a României valabil la data efectuării transferului sumelor în valută din contul 3216.800000EUR „Disponibil la vedere. Alte depozite atrase MFP/EURO”, deschis la Banca Națională a României pe numele Ministerului Finanțelor Publice, în contul analitic denumit în euro 3216.800100EUR „Disponibil din contribuția financiară a Uniunii Europene reprezentând fonduri externe nerambursabile postaderare”, deschis la Banca Națională a României și administrat de Autoritatea de certificare și plată.

(3) Autoritatea de certificare și plată efectuează schimbul valutar al întregii sume în euro transferate potrivit alin. (1) și virează echivalentul în lei al sumei rezultate în

contul 54.01.03.00. „Disponibil de la bugetul de stat reprezentând prefinanțări și fonduri în cazul indisponibilității temporare aferente instrumentelor structurale”, deschis la Trezoreria Operativă Centrală și gestionat de Autoritatea de certificare și plată.

(4) Autoritatea de certificare și plată efectuează transferul în conturile de disponibil deschise pe numele ordonatorilor principali de credite cu rol de autorități de management, integral sau în tranșe, în limita sumei rezultate în urma operațiunii de schimb valutar prevăzute la alin. (3), proporțional cu sumele prevăzute în anexă, pe baza solicitărilor de fonduri ale autorităților de management, cuprinzând cereri de rambursare ale beneficiarilor autorizate la plată și cereri de plată înregistrate la autoritățile de management.

(5) Autoritățile de management pentru programele operaționale au obligația efectuării plăților în conturile beneficiarilor, din sumele transferate de Autoritatea de certificare și plată conform alin. (4), în termen de 10 zile, dar nu mai târziu de data de 31 iulie 2015.

(6) Ordonatorii principali de credite cu rol de autorități de management pentru programele operaționale și Autoritatea de certificare și plată restituie Ministerului Finanțelor Publice contravaloarea în euro a sumelor neutilizate în lei din venituri din privatizare în contul prevăzut la alin. (2) până la data de 10 august 2015.

(7) Autoritățile de management notifică Autoritatea de certificare și plată cu privire la cheltuirea integrală a sumelor transferate potrivit alin. (4) sau cu privire la restituirea sumelor neutilizate, prevăzute la alin. (6), în termen de două zile lucrătoare de la efectuarea operațiunii.

Art. 3. — (1) Reconstituirea veniturilor din privatizare se realizează de ordonatorii principali de credite cu rol de autoritate de management prin intermediul Autorității de certificare și plată, din sumele primite de la Comisia Europeană, ca urmare a transmiterii către aceasta a aplicațiilor de plată aferente programelor operaționale. Autoritățile de management pentru programele operaționale au obligația transmiterii la Autoritatea de certificare și plată, în termen de 30 de zile calendaristice de la data primirii fondurilor, a declarațiilor lunare de cheltuieli eligibile, potrivit prevederilor cadrului legal național și al Uniunii Europene, a căror valoare totală aferentă finanțării din instrumente structurale să fie cel puțin egală cu valoarea sumei

primite. Autoritatea de certificare și plată va asigura procesarea și transmiterea declarațiilor de cheltuieli către Comisia Europeană în termen de 20 de zile lucrătoare de la data primirii acestora de la autoritățile de management, în condițiile în care nu este necesară întreruperea termenului de procesare ca urmare a identificării unor deficiențe.

(2) Reconstituirea sumelor transferate potrivit art. 2 alin. (4) se va efectua prin transferarea echivalentului în euro din contul denominat în euro „Disponibil din contribuția financiară a Uniunii Europene reprezentând fonduri externe nerambursabile postaderare”, deschis la Banca Națională a României pe numele Autorității de certificare și plată din cadrul Ministerului Finanțelor Publice, în contul „Disponibil la vedere. Alte depozite atrase MFP/EURO”, deschis la Banca Națională a României pe numele Ministerului Finanțelor Publice până la incidența sumei în euro prevăzută la art. 2 alin. (2), potrivit notificărilor autorităților de management prevăzute la art. 2 alin. (7).

(3) Sumele necesare pentru finanțarea eventualelor diferențe nefavorabile de curs valutar rezultate ca urmare a restituirii sumelor neutilizate din veniturile din privatizare, conform art. 2 alin. (6), se asigură din bugetul propriu al ordonatorilor principali de credite cu rol de autoritate de management.

(4) Sumele reprezentând diferențe favorabile de curs valutar rezultate ca urmare a restituirii sumelor neutilizate din veniturile din privatizare, conform art. 2 alin. (6), se fac venit la bugetul de stat.

Art. 4. — Sumele în euro încasate potrivit art. 2 alin. (6) și art. 3 alin. (2) și (3) până la concurența totală a sumei alocate de Ministerul Finanțelor Publice potrivit art. 2 alin. (2) se înregistrează ca venituri din privatizare în valută și se stinge obligația de restituire a sumelor alocate din venituri din privatizare în euro a ordonatorilor principali de credite prevăzuți în anexă.

PRIM-MINISTRU INTERIMAR
GABRIEL OPREA

Contrasemnează:

Ministrul fondurilor europene,
Marius Nica

Ministrul dezvoltării regionale și administrației publice,
Sevil Shhaideh

Ministrul finanțelor publice,
Eugen Orlando Teodorovici

București, 1 iulie 2015.
Nr. 496.

ANEXĂ

Repartiția sumelor alocate temporar, pentru luna iulie a anului 2015, din venituri din privatizare, ordonatorilor principali de credite cu rol de autoritate de management

— mii lei —

Ordonator principal de credite — AM	Total necesar fonduri iulie 2015 (FEN)
1	2
Ministrul fondurilor europene — POS M	199.000,00
Ministrul fondurilor europene — POS CCE	120.000,00
Ministrul fondurilor europene — POS DRU	150.000,00
Ministrul dezvoltării regionale și administrației publice — POR	250.000,00
TOTAL	719.000,00

ACTE ALE AUTORITĂȚII NAȚIONALE DE REGLEMENTARE ÎN DOMENIUL ENERGIEI

AUTORITATEA NAȚIONALĂ DE REGLEMENTARE ÎN DOMENIUL ENERGIEI

ORDIN

pentru aprobarea Regulamentului privind activitatea de informare a clienților finali de energie electrică și gaze naturale

Având în vedere prevederile art. 57 alin. (1), art. 58, art. 62 alin. (1), art. 143 alin. (1) și art. 145 alin. (4) din Legea energiei electrice și a gazelor naturale nr. 123/2012, cu modificările și completările ulterioare, și ale art. 11 alin. (5) lit. d) și f) din Legea privind eficiența energetică nr. 121/2014,

în temeiul prevederilor art. 5 alin. (1) lit. c) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 33/2007 privind organizarea și funcționarea Autorității Naționale de Reglementare în Domeniul Energiei, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 160/2012,

președintele Autorității Naționale de Reglementare în Domeniul Energiei emite prezentul ordin.

Art. 1. — Se aprobă Regulamentul privind activitatea de informare a clienților finali de energie electrică și gaze naturale, prevăzut în anexa care face parte integrantă din prezentul ordin.

Art. 2. — Compartimentele de specialitate din cadrul Autorității Naționale de Reglementare în Domeniul Energiei și titularii licențelor pentru activitatea de furnizare din sectorul energiei electrice și, respectiv, al gazelor naturale duc la îndeplinire prevederile prezentului ordin.

Art. 3. — La data intrării în vigoare a prezentului ordin se abrogă Ordinul președintelui Autorității Naționale de Reglementare în Domeniul Energiei nr. 86/2009 pentru aprobarea Regulamentului privind activitatea de informare a consumatorilor de energie electrică și gaze naturale, publicat în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 793 din 20 noiembrie 2009.

Art. 4. — Prezentul ordin se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Președintele Autorității Naționale de Reglementare în Domeniul Energiei,

Niculae Havrileț

București, 25 iunie 2015.

Nr. 96.

ANEXĂ

REGULAMENT

privind activitatea de informare a clienților finali de energie electrică și gaze naturale

CAPITOLUL I

Scop și domeniu de aplicare

Art. 1. — (1) Prezentul regulament are ca scop asigurarea informării clienților finali de energie electrică și gaze naturale, stabilind totodată un sistem unitar de raportare de către titularii licenței pentru activitatea de furnizare din sectorul energiei electrice și, respectiv, al gazelor naturale la Autoritatea Națională de Reglementare în Domeniul Energiei, denumită în continuare ANRE, a datelor și informațiilor referitoare la activitatea desfășurată.

(2) Aplicarea prezentului regulament asigură informarea corectă, completă și precisă a clienților finali de către titularul licenței pentru activitatea de furnizare a energiei electrice și, respectiv, pentru activitatea de furnizare a gazelor naturale, crearea bazei de date și furnizarea de date și informații privind activitatea desfășurată.

Art. 2. — (1) Prezentul regulament se aplică activității de furnizare a energiei electrice în relația dintre titularul licenței pentru activitatea de furnizare și clienții finali de energie electrică.

(2) Prezentul regulament se aplică activității de furnizare a gazelor naturale în relația dintre titularul licenței pentru activitatea de furnizare și clienții finali de gaze naturale.

Art. 3. — Prezentul regulament stabilește conținutul Raportului privind activitatea de informare a clienților finali și modul de transmitere la ANRE, în cadrul acestuia, a datelor și documentelor referitoare la activitatea de informare desfășurată de titularul licenței pentru activitatea de furnizare, denumit în continuare *furnizor*.

CAPITOLUL II

Realizarea activității de informare a clienților finali

Art. 4. — (1) Furnizorul are obligația de a desfășura activități de informare a clienților finali proprii.

(2) Pentru realizarea activității de informare a clienților finali, furnizorul are obligația de a-și asigura resursele financiare necesare.

Art. 5. — Activitatea de informare a clienților finali se realizează, în principal, prin următoarele modalități:

- publicarea pe pagina proprie de internet;
- afișarea la punctele unice de contact, inclusiv la punctele de informare regională/locală;
- publicarea în mass-media scrisă națională și/sau locală;
- transmiterea de materiale informative către clienții finali;
- răspunsuri în scris, pe format hârtie sau e-mail, ori telefonic la întrebările clienților finali.

Art. 6. — Activitatea de informare a clienților finali trebuie să aibă ca obiect următoarele domenii principale:

- drepturile și obligațiile clienților finali;
- prețurile și tipurile de tarife practicate;
- modalitățile de măsurare, facturare, conținutul facturii și mijloacele de plată;
- principalele clauze ale contractului de furnizare;
- principalele condiții generale de contractare, inclusiv durata contractului, condițiile de reînnoire și renunțare la servicii, denunțarea unilaterală a contractului;
- procedura, etapele și documentele necesare procesului de soluționare a plângerilor clienților finali;
- procedura, etapele și documentele necesare procesului de schimbare a furnizorului;

h) procedura, etapele și documentele necesare procesului de soluționare/mediere a neînțelegerilor precontractuale;

i) procedura, etapele și documentele necesare procesului de soluționare a disputelor contractuale;

j) principalele acte normative care reglementează domeniul energiei electrice și al gazelor naturale, relevante pentru clienții finali;

k) alte informații de interes pentru clienții finali, inclusiv cele privind eficiența energetică prevăzute la art. 11 alin. (5) lit. d) pct. (ii) și (iii) și lit. f) din Legea privind eficiența energetică nr. 121/2014.

Art. 7. — (1) Furnizorul, de două ori într-un an calendaristic, prin mass-media scrisă, națională și/sau locală, are obligația de a informa clienții finali asupra unuia sau mai multor domenii prevăzute la art. 6.

(2) Anexat Raportului privind activitatea de informare a clienților finali, prevăzut la art. 3, furnizorul transmite la ANRE copia contractului/contractelor încheiat/încheiate cu publicația/publicațiile prin intermediul căreia/căroră s-a efectuat informarea clienților finali, precum și copia materialului/materialelor informativ/informative publicat/publicate.

(3) Prevederile alin. (1) nu se aplică furnizorului pentru care numărul clienților finali este mai mic de 1.000 pentru oricare lună a anului calendaristic.

(4) Obligația stabilită la alin. (1) nu se referă la publicarea în mass-media electronică.

Art. 8. — (1) Furnizorii au obligația de a elabora și distribui clienților finali proprii materiale informative referitoare la unul sau mai multe dintre domeniile prevăzute la art. 6, de două ori într-un an calendaristic.

(2) Anexat Raportului privind activitatea de informare a clienților finali, prevăzut la art. 3, furnizorii transmit la ANRE un exemplar al materialelor informative prevăzute la alin. (1).

Art. 9. — La solicitarea ANRE, furnizorii au obligația de a distribui clienților finali proprii materiale informative elaborate de ANRE. Distribuirea acestora se face în cel mult 30 de zile de la data la care ANRE a livrat furnizorului materialele informative.

Art. 10. — (1) În vederea realizării activității de informare, furnizorii au obligația de a înființa, menține și actualiza periodic o pagină proprie de internet, în conținutul căreia să se regăsească, cel puțin, datele și informațiile prevăzute la art. 6.

(2) Pagina de internet trebuie astfel elaborată încât să ofere posibilitatea de a înregistra numărul de accesări.

Art. 11. — (1) Activitatea de informare a clienților finali în legătură cu principalele acte normative care reglementează domeniul energiei electrice și al gazelor naturale, relevante pentru clienții finali, se face, cumulativ, prin publicarea pe pagina proprie de internet, precum și prin una sau mai multe dintre modalitățile prevăzute la art. 5 lit. b), d) și e), ori de câte ori apar noi reglementări sau modificări ale reglementărilor existente.

(2) Informarea prevăzută la alin. (1) va cuprinde precizarea emitentului, a tipului de act normativ, numărul, anul și titlul acestuia, partea, numărul și data Monitorului Oficial al României în care s-a publicat, precum și prezentarea succintă a obiectului noii reglementări, respectiv a principalelor modificări intervenite.

Art. 12. — Informarea clienților finali în legătură cu procedura, etapele și documentele necesare procesului de schimbare a furnizorului va cuprinde, în mod obligatoriu, mențiunea expresă că procesul de schimbare a furnizorului nu presupune plata niciunei taxe.

Art. 13. — Furnizorii de gaze naturale au obligația de a-și informa clienții finali, la 2 ani, prin modalitățile prevăzute la art. 5 lit. a), b), d) și e), în legătură cu obligația acestora de a asigura și efectua pe cheltuiala proprie, la intervalele corespunzătoare de timp, verificarea și revizia instalațiilor de utilizare a gazelor naturale, cu orice firmă autorizată de ANRE.

Art. 14. — Informațiile destinate clienților finali trebuie să fie de actualitate și să fie redactate și prezentate într-un mod clar, precis, accesibil și inteligibil, care să excludă orice echivoc și să

permită parcurgerea cu ușurință a acestora, indiferent de mijloacele prin care acestea sunt puse la dispoziție.

Art. 15. — Dreptul clientului final casnic de a fi informat trebuie adus la cunoștința acestuia de către furnizori cel puțin prin intermediul unui afiș având conținutul și structura prevăzute în anexa nr. 1, care face parte integrantă din prezentul regulament, care va fi expus la toate punctele unice de contact, inclusiv la punctele de informare regională/locală, în locuri ușor accesibile și vizibile, în termen de maximum 60 de zile de la intrarea în vigoare a prezentului regulament.

Art. 16. — Dimensiunile afișului prevăzut la art. 15 sunt de 50 x 70 centimetri (lățime x lungime). Fontul folosit pentru tipărirea afișului va avea dimensiunea de minimum 25. Pentru a tipări datele de contact ale ANRE poate fi folosit un font de o dimensiune mai mică, în funcție de spațiul disponibil. În cazul în care se utilizează un fundal colorat (fotografie, elemente grafice, culoare plină), textul va fi tipărit cu o culoare contrastantă, care să permită citirea cu ușurință.

CAPITOLUL III

Raportarea datelor și informațiilor

Art. 17. — Furnizorii au obligația să întocmească și să înainteze ANRE rapoarte privind activitatea de informare a clienților finali.

Art. 18. — (1) ANRE are dreptul să solicite furnizorilor completarea, clarificarea, detalierea și/sau exemplificarea, după caz, a datelor și informațiilor cuprinse în raportul înaintat.

(2) Termenul pentru înaintarea de către furnizor a răspunsului de clarificare este stabilit de ANRE și este de maximum 30 de zile de la data solicitării.

Art. 19. — (1) Raportul privind activitatea de informare a clienților finali se întocmește conform modelului prevăzut în anexa nr. 2, care face parte integrantă din prezentul regulament, și, împreună cu anexele sale, se transmite la ANRE anual până cel târziu la data de 31 martie a anului următor anului pentru care se face raportarea.

(2) Raportul prevăzut la alin. (1) se întocmește pentru fiecare domeniu de activitate și se transmite atât pe suport hârtie, cât și în format electronic editat în Microsoft Word sau Microsoft Excel, prin e-mail, la adresele anre@anre.ro și rapinfocons@anre.ro.

Art. 20. — ANRE înregistrează în baza de date proprie datele și informațiile obținute din rapoartele primite de la furnizori, elaborează câte un raport privind activitatea de informare a clienților finali pentru domeniul energiei electrice, respectiv pentru domeniul gazelor naturale și le publică pe pagina proprie de internet.

Art. 21. — ANRE poate solicita furnizorilor accesul la datele și informațiile raportate, în vederea verificării acestora.

CAPITOLUL IV

Costuri

Art. 22. — (1) Costurile justificate aferente activității de informare prevăzute în prezentul regulament sunt recunoscute la fundamentarea prețurilor și a tarifelor reglementate din domeniul energiei electrice, în limita a maximum 1% din costurile proprii anuale, aferente activității de furnizare reglementată, în conformitate cu prevederile reglementărilor ANRE în materie.

(2) Costurile justificate aferente activității de informare prevăzute în prezentul regulament sunt recunoscute la fundamentarea prețurilor reglementate din domeniul gazelor naturale, în limita a maximum 0,5% din valoarea costurilor operaționale anuale fundamentate și recunoscute pentru activitatea de furnizare în regim reglementat, din care se exclude valoarea costurilor aferente activității de informare care face obiectul prezentului regulament, în conformitate cu prevederile reglementărilor ANRE în materie.

DREPTUL LA INFORMARE al clientului final de energie electrică/gaze naturale

Stimate client final,

Prin lege, aveți dreptul de a fi informat, în relația dumneavoastră cu ..... (denumirea furnizorului)

.....
Aveți dreptul să cereți și să primiți, gratuit, înainte de semnarea contractului de furnizare, o copie a acestuia și a condițiilor standard de furnizare a serviciului, după caz.

Înainte de semnarea contractului de furnizare, ... (denumirea furnizorului) ..... are obligația de a vă pune la dispoziție, în scris, următoarele informații:

— etapele și documentele necesare pentru încheierea unui contract de furnizare;

— ofertele-tip pentru care puteți opta, după caz;

— contractul corespunzător ofertei alese, după caz;

— prețurile și tarifele practicate.

Verificați înainte de semnare dacă în contractul primit sunt incluse cel puțin următoarele informații:

— identitatea și adresa furnizorului;

— serviciul furnizat, nivelurile de calitate a serviciului oferit și continuitatea în alimentare, precum și termenul de începere a derulării contractului;

— prețul/tarifal aplicabil;

— durata contractului, condițiile de reînnoire/prelungire a contractului și de întrerupere temporară a alimentării cu energie electrică/gaze naturale, dreptul de denunțare unilaterală a contractului;

— compensațiile/despăgubirile și modalitatea de rambursare aplicabilă în caz de nerespectare a nivelurilor de calitate a serviciului prevăzut prin contract, după caz;

— modalități de inițiere a procedurilor de soluționare a litigiilor și informații privind procedura de soluționare a plângerilor clienților finali;

— penalitățile pe care trebuie să le plătiți dacă nu respectați prevederile contractuale.

Furnizorul dumneavoastră ..... (denumirea furnizorului) are obligația de a vă oferi, la cerere, prin intermediul punctelor unice de contact, un exemplar tipărit al procedurii privind obligația furnizorilor de energie electrică și gaze naturale de soluționare a plângerilor clienților finali.

Furnizorul dumneavoastră ..... (denumirea furnizorului) este obligat să vă informeze în legătură cu orice modificări ale prețurilor, modului de facturare, de încasare sau ale altor condiții din contract, în mod direct și în timp util, într-un mod transparent și ușor de înțeles.

Dacă nu sunteți de acord cu modificările anunțate, aveți dreptul de a renunța la contract, respectând prevederile contractuale și legale în vigoare.

Dacă dreptul dumneavoastră de a fi informat vă este încălcat, vă puteți adresa Autorității Naționale de Reglementare în Domeniul Energiei.

AUTORITATEA NAȚIONALĂ DE REGLEMENTARE ÎN DOMENIUL ENERGIEI

Str. Constantin Nacu nr. 3, sectorul 2, București, România

Număr gratuit: 0800800410; fax: 021.312.43.65

E-mail: info@anre.ro; website:www.anre.ro

ANEXA Nr. 2
la regulament

R A P O R T privind activitatea de informare a clienților finali

I. Domeniul și modalitățile alese pentru desfășurarea acțiunilor de informare

Nr. crt.	Domeniu (conform art. 6 din regulament)	Modalitate	Număr acțiuni
1.			
2.			

II. Numărul solicitărilor de informații

Nr. crt.	Modalitatea de informare		Număr solicitări
1.	Compartimentul de informare		
2.	Pagina proprie de internet	(denumirea paginii de internet)	
3.	Telefonic		

III. Primele 5 subiecte întâlnite cel mai des în apelurile telefonice și sinteza modului de rezolvare

Nr. crt.	Subiect	Sinteza modului de rezolvare
1.		
2.		
3.		
4.		
5.		

ACTE ALE ÎNALTEI CURȚI DE CASAȚIE ȘI JUSTIȚIE

ÎNALTA CURTE DE CASAȚIE ȘI JUSTIȚIE

COMPLETUL PENTRU DEZLEGAREA UNOR CHESTIUNI DE DREPT

DECIZIA Nr. 9**din 27 aprilie 2015**

Dosar nr. 379/1/2015

Judecător Iulia Cristina Tarcea	— vicepreședintele Înaltei Curți de Casație și Justiție
Judecător Lavinia Curelea	— președintele Secției I civile
Judecător Roxana Popa	— președintele delegat al Secției a II-a civile
Judecător Ionel Barbă	— președintele Secției de contencios administrativ și fiscal
Nina Ecaterina Grigoraș	— judecător în cadrul Secției I civile
Viorica Cosma	— judecător în cadrul Secției I civile — judecător-raportor
Alina Iuliana Țuca	— judecător în cadrul Secției I civile
Simona Lala Cristescu	— judecător în cadrul Secției I civile
Alina Sorinela Macavei	— judecător în cadrul Secției I civile
Ileana Izabela Dolache	— judecător în cadrul Secției a II-a civile
Constantin Brânzan	— judecător în cadrul Secției a II-a civile
Carmen Trănica Teau	— judecător în cadrul Secției a II-a civile — judecător-raportor
Rodica Dorin	— judecător în cadrul Secției a II-a civile
Ruxandra Monica Duță	— judecător în cadrul Secției a II-a civile
Gheorghita Luțac	— judecător în cadrul Secției de contencios administrativ și fiscal
Iuliana Măiereanu	— judecător în cadrul Secției de contencios administrativ și fiscal
Cezar Hîncu	— judecător în cadrul Secției de contencios administrativ și fiscal
Carmen Maria Ilie	— judecător în cadrul Secției de contencios administrativ și fiscal — judecător-raportor
Elena Canțar	— judecător în cadrul Secției de contencios administrativ și fiscal — judecător-raportor

Completul pentru dezlegarea unor chestiuni de drept competent să judece sesizarea ce formează obiectul Dosarului nr. 379/1/2015 este legal constituit conform dispozițiilor art. 520 alin. (8) din Codul de procedură civilă și ale art. 27⁵ alin. (1) din Regulamentul privind organizarea și funcționarea administrativă a Înaltei Curți de Casație și Justiție, republicat, cu modificările și completările ulterioare.

Ședința este prezidată de doamna judecător Iulia Cristina Tarcea, vicepreședintele Înaltei Curți de Casație și Justiție.

La ședința de judecată participă doamna Ileana Peligrad, magistrat-asistent, desemnată în conformitate cu dispozițiile

art. 27⁶ din Regulamentul privind organizarea și funcționarea administrativă a Înaltei Curți de Casație și Justiție, republicat, cu modificările și completările ulterioare.

Înalta Curte de Casație și Justiție — Completul pentru dezlegarea unor chestiuni de drept a luat în examinare sesizarea formulată de Curtea de Apel Constanța — Secția I civilă în Dosarul nr. 5.225/118/2013 în vederea pronunțării unei hotărâri prealabile cu privire la următoarele chestiuni de drept:

„Interpretarea art. 68 raportat la art. 58 alin. (1) și art. 77 din Legea nr. 53 din 2003 — Codul Muncii, republicat, cu modificările și completările ulterioare, în sensul de a stabili dacă, pentru stabilirea îndeplinirii condițiilor concedierii colective, intră în calculul numărului de concedieri și concedierile care:

— au fost dispuse prin decizii emise în intervalul relevant de 30 de zile, dar au produs efecte în afara acestui interval, întrucât au intervenit cauze legale care împiedică încetarea raporturilor de muncă (în special suspendarea contractului individual de muncă, acordarea preavizului, efectuarea concediului de odihnă);

— au fost dispuse ca urmare a aceleiași hotărâri de desființare a unor locuri de muncă ce a fost pusă în aplicare, însă, prin concedieri succesive în mai mult de 30 de zile”.

După prezentarea referatului cauzei, președintele completului, doamna judecător Iulia Cristina Tarcea, vicepreședintele Înaltei Curți de Casație și Justiție, a declarat dezbaterile închise, iar completul de judecată a rămas în pronunțare asupra sesizării privind pronunțarea unei hotărâri prealabile.

ÎNALTA CURTE,

deliberând asupra chestiunilor de drept cu care a fost sesizată, a constatat următoarele:

1. Titularul și obiectul sesizării

Curtea de Apel Constanța — Secția I civilă a dispus, prin Încheierea din 17 decembrie 2014, în Dosarul nr. 5.225/118/2013, sesizarea din oficiu a Înaltei Curți de Casație și Justiție, în baza art. 519 din Codul de procedură civilă, în vederea pronunțării unei hotărâri prealabile cu privire la următoarea chestiune de drept:

„Interpretarea art. 68 raportat la art. 58 alin. (1) și art. 77 din Codul Muncii, republicat, cu modificările și completările ulterioare, în sensul de a stabili dacă, pentru stabilirea îndeplinirii condițiilor concedierii colective, intră în calculul numărului de concedieri și concedierile care:

— au fost dispuse prin decizii emise în intervalul relevant de 30 de zile, dar au produs efecte în afara acestui interval, întrucât au intervenit cauze legale care împiedică încetarea raporturilor de muncă (în special suspendarea contractului individual de muncă, acordarea preavizului, efectuarea concediului de odihnă);

— au fost dispuse ca urmare a aceleiași hotărâri de desființare a unor locuri de muncă ce a fost pusă în aplicare, însă, prin concedieri succesive în mai mult de 30 de zile”.

2. Expunerea succintă a procesului

Prin acțiunea introductivă înregistrată pe rolul Tribunalului Constanța — Secția I civilă cu nr. 5.225/118/2013, reclamanta Hagicailil Ainur a chemat în judecată pe pârâta Societatea

Comercială Șantierul Naval Constanța — S.A., solicitând anularea deciziei de concediere, obligarea intimatei la plata integrală a drepturilor salariale de care trebuia să beneficieze în perioada de preaviz, la reintegrarea contestatoarei în funcție, cu plata salariului indexat de care ar fi putut beneficia, începând cu momentul conducerii și până la momentul efectivei integrării, iar, în subsidiar, obligarea intimatei la plata drepturilor salariale compensatorii datorate.

Tribunalul Constanța — Secția I civilă, prin Sentința civilă nr. 454 din 28 februarie 2014, a respins acțiunea, astfel cum a fost formulată și precizată de reclamanta Hagicalil Ainur, cu motivarea că încetarea contractului individual de muncă al acesteia reprezintă o concediere individuală dispusă în temeiul art. 65 din Legea nr. 53/2003 — Codul muncii, republicată, cu modificările și completările ulterioare (*Codul muncii, republicat, cu modificările și completările ulterioare*), iar decizia de concediere emisă de către angajator a fost motivată de desființarea locului de muncă al reclamantei, aceasta fiind efectivă și având o cauză reală și serioasă, impusă de necesitatea îmbunătățirii activității angajatorului.

Împotriva acestei hotărâri a declarat apel reclamanta Hagicalil Ainur, susținând că, în cazul său, a fost vorba despre o concediere care se încadrează în noțiunea de concediere colectivă, sens în care se invocă nelegalitatea măsurii pentru nerespectarea procedurii prevăzute de lege pentru concedierea colectivă.

Curtea de Apel Constanța — Secția I civilă, în cadrul soluționării apelului, a sesizat Înalta Curte de Casație și Justiție în vederea pronunțării unei hotărâri prealabile cu privire la chestiunile de drept deduse judecării, dispunând totodată suspendarea cauzei până la pronunțarea soluției cu privire la dezlegarea în drept a problemelor sesizate, potrivit dispozițiilor art. 520 alin. (2) din Codul de procedură civilă.

3. Normele de drept intern care formează obiectul sesizării Înaltei Curți de Casație și Justiție cu privire la pronunțarea unei hotărâri prealabile

Normele legale incidente în cauză sunt următoarele:

I. Art. 58 din Codul muncii, republicat, cu modificările și completările ulterioare:

„Art. 58. — (1) Concedierea reprezintă încetarea contractului individual de muncă din inițiativa angajatorului.

(2) Concedierea poate fi dispusă pentru motive care țin de persoana salariatului sau pentru motive care nu țin de persoana salariatului.”

II. Art. 68 din Codul muncii, republicat, cu modificările și completările ulterioare:

„Art. 68. — (1) Prin *concediere colectivă* se înțelege concedierea, într-o perioadă de 30 de zile calendaristice, din unul sau mai multe motive care nu țin de persoana salariatului, a unui număr de:

a) cel puțin 10 salariați, dacă angajatorul care disponibilizează are încadrați mai mult de 20 de salariați și mai puțin de 100 de salariați;

b) cel puțin 10% din salariați, dacă angajatorul care disponibilizează are încadrați cel puțin 100 de salariați, dar mai puțin de 300 de salariați;

c) cel puțin 30 de salariați, dacă angajatorul care disponibilizează are încadrați cel puțin 300 de salariați.

(2) La stabilirea numărului efectiv de salariați concediați colectiv, potrivit alin. (1), se iau în calcul și acei salariați cărora le-au încetat contractele individuale de muncă din inițiativa angajatorului, din unul sau mai multe motive, fără legătură cu persoana salariatului, cu condiția existenței a cel puțin 5 concedieri”.

III. Art. 77 din Codul muncii, republicat, cu modificările și completările ulterioare: „ Art. 77. — Decizia de concediere produce efecte de la data comunicării ei salariatului”.

4. Motivele de admisibilitate reținute de titularul sesizării

Prin Încheierea din data de 17 decembrie 2014, în Dosarul nr. 5.225/118/2013, Curtea de Apel Constanța — Secția I civilă a constatat admisibilitatea sesizării Înaltei Curți de Casație și Justiție, motivată de următoarele:

1. De lămurirea modului de interpretare și aplicare a dispozițiilor art. 68 raportat la art. 58 alin. (1) și art. 77 din Codul muncii, republicat, cu modificările și completările ulterioare, depinde soluționarea pe fond a cauzei, întrucât:

Potrivit art. 68 alin. (1) din Codul muncii, republicat, cu modificările și completările ulterioare, prin *concediere colectivă* se înțelege concedierea, într-o perioadă de 30 de zile calendaristice, a unui număr de salariați stabilit de lege în funcție de numărul total de salariați.

În conformitate cu art. 58 alin. (1) din Codul muncii, republicat, cu modificările și completările ulterioare, concedierea reprezintă încetarea contractului individual de muncă din inițiativa angajatorului.

Așadar, coroborând cele două texte legale, ar rezulta că, pentru verificarea criteriului privind numărul de salariați concediați prevăzut de art. 68 alin. (1) din Codul muncii, republicat, cu modificările și completările ulterioare, ar trebui avuți în vedere numai salariații ale căror contracte individuale de muncă au încetat în intervalul de 30 de zile.

Pe de altă parte, din diferite motive, producerea efectelor deciziei de concediere, respectiv încetarea contractului individual de muncă pot fi amânate, astfel încât, în intervalul de 30 de zile prescris de lege, să nu se producă concedierea numărului minim salariați prescris de lege.

Potrivit art. 77 din Codul muncii, republicat, cu modificările și completările ulterioare, decizia de concediere produce efecte de la data comunicării ei salariatului; în această situație, din motive independente de voința părților, există posibilitatea comunicării deciziei de concediere într-un interval de timp mai mare, iar concedierea să nu se producă în intervalul de 30 de zile relevant.

Art. 60 din același act normativ stabilește anumite interdicții cu caracter temporar de concediere; în acest caz, concedierea va avea loc după dispariția cauzelor respective, fiind posibil ca respectiva concediere să nu se producă în intervalul de 30 de zile relevant.

Prevederile art. 60 și 77 din Codul muncii, republicat, cu modificările și completările ulterioare, instituie măsuri de protecție pentru salariat.

Dacă se consideră că, în aceste cazuri, se are în vedere data producerii efectelor deciziei de concediere, aceste măsuri de protecție produc în realitate efecte ce prejudiciază pe salariat, care nu mai poate avea beneficiile și nu i se pot aplica măsurile de protecție prevăzute de legiuitor în cazul concedierii colective, ceea ce este contrar scopului legii.

Pe de altă parte este posibil ca angajatorul să efectueze concedieri pe o perioadă mai mare de 30 de zile, deși acestea sunt dispuse în baza aceleiași hotărâri de reorganizare a activității, astfel încât angajații pot fi lipsiți de garanțiile și beneficiile procedurii concedierii colective contrar scopului legii.

Totodată, concedierea colectivă este o măsură previzionată de angajator, care are obligația de a notifica această măsură și de a demara consultări, potrivit art. 69—72 din Codul muncii, republicat, cu modificările și completările ulterioare, rezultând că, în realitate, caracterul de concediere colectivă este în legătură și cu intenția angajatorului de a concedia un anumit număr de salariați, manifestată prin hotărârea organelor de conducere de desființare a locurilor de muncă.

De asemenea, în art. 73 alin. (2) din Codul muncii, republicat, cu modificările și completările ulterioare, se face referire la amânarea momentului emiterii deciziilor de concediere, rezultând că emiterea deciziilor, iar nu producerea efectelor lor,

are o anumită semnificație juridică pentru noțiunea de concediere colectivă.

Spre exemplu, art. 5 alin. (2) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 36/2013 privind aplicarea în perioada 2013—2018 a unor măsuri de protecție socială acordată persoanelor disponibilizate prin concedieri colective efectuate în baza planurilor de disponibilizare, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 259/2013, permite și efectuarea unei concedieri colective etapizate, ceea ce înseamnă că nu este necesar ca toate deciziile de concediere să producă efecte la aceeași dată, fiind relevant dacă încetarea contractelor individuale de muncă se produce în baza unui plan de disponibilizare din cadrul unei regii autonome care implică un număr de salariați suficient pentru a fi vorba de o concediere colectivă.

Rezultă, așadar, că are relevanță dacă concedierea s-a dispus în baza aceleiași hotărâri a angajatorului de a reorganiza activitatea prin desființarea unui număr de locuri de muncă.

Trebuie avut în vedere că, în acest caz, salariatul se află într-o situație identică cu ceilalți salariați vizați de procedura concedierii colective, iar beneficiul unor măsuri de protecție legale constând în efectuarea concediului pentru incapacitate temporară de muncă și în interdicția de a fi concediat în această perioadă nu poate fi transformat într-o cauză de decădere din beneficiul unor măsuri de protecție prevăzute de un act normativ, punându-se problema unui tratament discriminatoriu interzis de art. 5 și 6 din Codul muncii, republicat, cu modificările și completările ulterioare, față de împrejurarea că unicul criteriu de excludere ar fi faptul că a efectuat un concediu pentru incapacitate temporară de muncă ce a determinat amânarea producerii efectelor deciziei de concediere.

În acest sens ar putea avea relevanță cele stabilite de Curtea de Justiție a Uniunii Europene prin Hotărârea din 27 ianuarie 2005 în Cauza C-188/03 (*Irmtraud Junk contra Wolfgang Kühnel*), statuându-se că evenimentul care constituie concediere constă în exprimarea intenției de încetare a contractului individual de muncă făcută de angajator, iar nu în încetarea efectivă a contractului (dispozitiv și paragraful 32), dar este adevărat că această hotărâre se referă la interpretarea unor texte privind inițierea consultărilor în cazul concedierii colective și nu la definirea noțiunii de concediere colectivă.

2. Problema de drept enunțată este nouă, deoarece, în urma consultării jurisprudenței, nu s-au identificat cauze în care să fi statuat asupra acestei probleme printr-o altă hotărâre.

3. Problema de drept nu face obiectul unui recurs în interesul legii în curs de soluționare, conform evidențelor Înaltei Curți de Casație și Justiție, astfel cum rezultă din datele publice afișate pe portalul de internet al Înaltei Curți de Casație și Justiție.

5. **Punctul de vedere al părților cu privire la dezlegarea chestiunilor de drept**

5.1. Reclamanta Hagicalil Ainur a arătat că este vorba despre o chestiune de drept nouă și este oportună sesizarea Înaltei Curți de Casație și Justiție în vederea pronunțării unei hotărâri preliminare privind modalitatea în care ar trebui să decurgă algoritmul concedierilor colective, respectiv care este termenul aplicabil acestora, de când începe el să curgă, cum se calculează acest termen, dacă se calculează pe zile libere și pe ce fel de zile libere, zile lucrătoare sau zile calendaristice, deoarece, în acest moment, nu există o opinie unitară și clară în privința acestora, asumându-și soluția de suspendare, care va avea, drept consecință, prelungirea soluționării dosarului.

5.2. Pârâta Societatea Comercială Șantierul Naval Constanța — S.A. a solicitat respingerea cererii de sesizare a Înaltei Curți de Casație și Justiție, cu motivarea că actul normativ incident, respectiv Codul muncii, este foarte strict în ceea ce privește procedura concedierii colective, art. 68 fiind clar în sensul: dacă „într-o perioadă de 30 de zile calendaristice” angajatorul concediază „cel puțin 30 de salariați”.

6. **Punctul de vedere al completului de judecată cu privire la dezlegarea chestiunilor de drept**

Instanța de sesizare nu a formulat un punct de vedere cu privire la problema de drept supusă interpretării, apreciind, însă, că are relevanță dacă concedierea s-a dispus în baza aceleiași hotărâri a angajatorului de a reorganiza activitatea prin desființarea unui număr de locuri de muncă.

7. **Jurisprudența instanțelor naționale în materie**

Curțile de Apel Târgu Mureș, Galați, Craiova, Suceava, Oradea, Iași, Bacău și Pitești au învederat că nu există practică judiciară la nivelul acestor curți și al instanțelor arondate cu privire la problema de drept dedusă judecătii.

Curtea de Apel Ploiești, prin Adresa nr. 514/A din 26 februarie 2015, a învederat că nu au fost identificate hotărâri pronunțate referitoare la problema de drept semnalată, precizând, totodată, că opinia judecătorilor acestei instanțe este în sensul că intră în calculul numărului de concedieri necesare pentru a se aprecia caracterul colectiv al concedierii, atât concedierile dispuse prin decizii emise în intervalul relevant de 30 de zile care au produs efecte în afara acestui interval, cât și concedierile succesive dispuse în mai mult de 30 de zile, în baza aceleiași hotărâri de desființare a locurilor de muncă.

În primul caz se apreciază că deciziile de desfacere a contractului de muncă au fost emise în intervalul relevant, efectele producându-se din motive independente de voința angajatorului în afara acestei perioade, iar în cel de-al doilea caz, tocmai din vina angajatorului, pentru eludarea dispozițiilor privind concedierea colectivă s-au emis decizii succesive, deși măsura desființării locurilor de muncă corespunzătoare numărului de concedieri necesare pentru aprecierea caracterului colectiv fusese luată printr-o singură hotărâre.

Curtea de Apel București, prin Adresa nr. 3/1.576/C din data de 25 februarie 2015, a arătat că, deși la nivelul Secției a VII-a pentru conflicte de muncă și asigurări sociale nu au fost identificate hotărâri judecătorești prin care instanța să se fi pronunțat propriu-zis asupra problemei de drept semnalate, prin Decizia nr. 1.876 din data de 27 martie 2013, pronunțată în Dosarul nr. 3.443/98/2012, s-a hotărât asupra unei probleme de drept tangențiale celei supuse atenției.

Curtea de Apel Brașov, prin răspunsul înregistrat cu nr. 226/33 din 25 februarie 2015, a susținut că nu au fost înregistrate cauze având ca obiect problemele de drept deduse judecătii, iar în exprimarea unui punct de vedere teoretic a menționat că judecătorii specializați în litigiile de muncă din cadrul secției civile au opinat în sensul primului punct de vedere din adresa Înaltei Curți de Casație și Justiție.

Curtea de Apel Timișoara, prin Adresa nr. 135 din 27 februarie 2015, a învederat că jurisprudența acestei instanțe este în sensul opiniei prezentate la punctul al doilea din adresa Înaltei Curți de Casație și Justiție, anexând, în acest sens, Decizia civilă nr. 2.687 din 13 noiembrie 2013, pronunțată în Dosarul nr. 11.336/30/2012 și Decizia civilă nr. 2.741 din 21 noiembrie 2013, pronunțată în Dosarul nr. 10.435/30/2012.

Curtea de Apel Alba Iulia, prin Adresa nr. 452 din 2 martie 2015, a comunicat că pe rolul tribunalelor Sibiu și Alba nu au fost identificate acțiuni în care să se regăsească starea de fapt indicată.

Punctul de vedere al magistraților din cadrul Tribunalului Hunedoara, comunicat prin aceeași adresă, este în sensul că nu intră în calcul numărul de concedieri și concedierile care au fost dispuse prin decizii emise în intervalul relevant de 30 de zile, dar au produs efecte în afara acestui interval, întrucât au intervenit cauze legale care împiedică încetarea raporturilor de muncă (în special suspendarea contractului de muncă, acordarea preavizului, efectuarea concediului de odihnă), cu mențiunea că acest gen de cauze trebuie analizat în funcție de particularitățile fiecărui caz și intră în calcul numărul de

concedieri și concedierile care au fost dispuse ca urmare a aceleiași hotărâri de desființare a unor locuri de muncă ce a fost pusă în aplicare, însă pe concedieri succesive în mai mult de 30 de zile.

Curtea de Apel Cluj nu a trimis niciun punct de vedere cu privire la chestiunile de drept deduse judecării.

Ministerul Public — Parchetul de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție — Secția judiciară, prin Adresa nr. 285/C/387/III-5/2015 din 18 februarie 2015, a comunicat că, la nivelul Secției judiciare — Serviciul judiciar civil, nu s-a verificat și nu se verifică practica judiciară neunitară în vederea promovării unui eventual recurs în interesul legii în problema de drept care formează obiectul sesizării Curții de Apel Constanța.

8. Jurisprudența Curții Constituționale

În urma verificărilor efectuate, Curtea Constituțională a respins excepțiile de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 77 din Codul muncii, republicat, cu modificările și completările ulterioare, așa cum rezultă din Decizia nr. 378 din 30 septembrie 2004, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 936 din 13 octombrie 2004, și din Decizia nr. 1.230 din 20 decembrie 2007 publicată în Monitorul Oficial, al României, Partea I, nr. 119 din 14 februarie 2008.

9. Raportul asupra chestiunilor de drept

Prin raportul întocmit în cauză, conform art. 520 alin. (8) din Codul de procedură civilă, s-a apreciat, referitor la admisibilitatea sesizării de față, că nu sunt îndeplinite condițiile de admisibilitate a instituției juridice privind pronunțarea unei hotărâri prealabile pentru dezlegarea unor chestiuni de drept.

10. Înalta Curte de Casație și Justiție

Examinând sesizarea în vederea pronunțării unei hotărâri prealabile, punctul de vedere formulat de parte, raportul întocmit de judecătorii-raportori și chestiunile de drept ce se solicită a fi dezlegate, a reținut următoarele:

Procedura hotărârii prealabile este un mecanism de unificare jurisprudențială, ca și recursul în interesul legii, care are menirea de a elimina riscul apariției unei practici neunitare, printr-o rezolvare de principiu a unei chestiuni de drept esențiale, apărută într-o cauză aflată în curs de soluționare în ultimă instanță.

Analiza condițiilor de admisibilitate instituite de legiuitor în cuprinsul articolului 519 din Codul de procedură civilă presupune ca acestea să fie întrunite în mod cumulativ, în doctrină, dar și în jurisprudența Înaltei Curți, fiind identificate după cum urmează:

1. existența unei cauze în curs de judecată, în ultimă instanță;

2. cauza care face obiectul judecării să se afle în competența legală a unui complet de judecată al Înaltei Curți de Casație și Justiție, al curții de apel sau al tribunalului investit să soluționeze cauza;

3. chestiunea de drept să aibă caracter de nouitate;

4. Înalta Curte de Casație și Justiție să nu fi statuat asupra respectivei chestiuni de drept, iar aceasta nici să nu facă obiectul unui recurs în interesul legii în curs de soluționare;

5. ivirea unei chestiuni de drept de a cărei lămurire depinde soluționarea pe fond a cauzei în curs de judecată.

Deși, în principiu, s-a făcut dovada existenței unei chestiuni de drept care „este nouă”, judecata cauzei aflându-se „în ultimă instanță” la curtea de apel, iar asupra acestei chestiuni Înalta Curte „nu a statuat”, în ceea ce privește condiția de admisibilitate ca „soluționarea pe fond a cauzei în curs de judecată să depindă de chestiunea de drept a cărei lămurire se cere”, se impun unele precizări cu privire la modalitatea în care completul de judecată investit cu soluționarea pricinii în ultimă instanță a identificat problema de drept.

În cazul analizat, titularul sesizării solicită să se dezlege următoarea chestiune de drept: „Interpretarea art. 68 raportat la art. 58 alin. (1) și 77 din Codul Muncii, republicat, cu modificările și completările ulterioare, în sensul de a stabili dacă, pentru stabilirea îndeplinirii condițiilor concedierii colective, intră în calculul numărului de concedieri și concedierile care:

— au fost dispuse prin decizii emise în intervalul relevant de 30 de zile, dar au produs efecte în afara acestui interval, întrucât au intervenit cauze legale care împiedică încetarea raporturilor de muncă (în special suspendarea contractului individual de muncă, acordarea preavizului, efectuarea concediului de odihnă);

— au fost dispuse ca urmare a aceleiași hotărâri de desființare a unor locuri de muncă ce a fost pusă în aplicare, însă, prin concedieri succesive în mai mult de 30 de zile”.

Din încheierea prin care s-a dispus sesizarea instanței supreme, care cuprinde motivele ce susțin admisibilitatea sesizării, punctul de vedere al completului de judecată este în sensul că soluționarea pe fond a cauzei aflate în recurs pe rolul Curții de Apel Constanța ar depinde de lămurirea acestei chestiuni de drept, întrucât, coroborând dispozițiile art. 68 alin. (1) și art. 58 alin. (1) din Codul muncii, republicat, cu modificările și completările ulterioare, ar rezulta că, pentru verificarea criteriului privind numărul de salariați concediați prevăzut de art. 68 alin. (1) din Codul muncii, republicat, cu modificările și completările ulterioare, ar trebui avuți în vedere numai salariații ale căror contracte individuale de muncă au încetat în intervalul de 30 de zile.

Pe de altă parte, din diferite motive, producerea efectelor deciziei de concediere, respectiv încetarea contractului individual de muncă pot fi amânate, încât, în intervalul de 30 de zile, să nu se producă concedierea numărului minim de salariați stabilit de lege.

Aplicând raționamentul expus anterior sesizării deduse prezentei analize se constată că instanța de trimitere formulează, în cuprinsul întrebării, două ipoteze distincte ce țin de aprecierea caracterului colectiv al concedierii, raportat la calculul numărului de concedieri dispuse de angajator în perioada de referință de 30 de zile reglementată de legiuitor ca interval de raportare.

Astfel, prima ipoteză se referă la situația în care deciziile de concediere emise în intervalul de 30 de zile nu și-au produs efectul de încetare a raportului de muncă în acest interval, din cauze ce au suspendat acest efect și au prorogat momentul desființării efective a contractului individual de muncă, iar a doua ipoteză se referă la situația în care angajatorul, din aceleași rațiuni ce țin de suspendarea raportului de muncă, nu emite decizia de concediere individuală în intervalul de 30 de zile, deși hotărârea administrativă de desființare a locului de muncă a fost luată anterior.

Nu rezultă cu claritate din ipoteza descrisă în încheierea de investire a Înaltei Curți de Casație și Justiție în care dintre aceste ipoteze se află părțile litigante și care este aspectul de nelegalitate al concedierii colective ce se impune a fi dezlegat în legătură directă cu răspunsul solicitat pe cale de întrebare preliminară. Trebuie amintit că nu se poate urmări definirea, la modul general, a noțiunii de concediere colectivă, context în care instanța de sesizare trebuia să fie riguroasă, să evidențieze ce relevanță are chestiunea de drept asupra soluționării în fond a cauzei.

Din prezentarea situației de fapt rezultă că, în ceea ce privește pe contestatoarea Hagicalil Ainur, ar fi fost emise două decizii de concediere, una la data de 12 aprilie 2013, cu termen de preaviz ce a fost suspendat pe durata incapacității temporare de muncă, și alta la expirarea termenului de preaviz, respectiv la 30 mai 2013, după scurgerea perioadei de 30 de zile de la data primelor concedieri, respectiv 12 aprilie 2013.

Totuși, din analiza sentinței fondului rezultă că, la data de 12 aprilie 2013, contestatoarei i-a fost emisă doar înștiințarea de preaviz, decizia propriu-zisă fiind cea din 30 mai 2013.

De asemenea, ar rezulta că, la data adoptării hotărârii angajatorului (Decizia Consiliului de administrație nr. 21 din 11 aprilie 2013) nu exista o interdicție de concediere în ființă, în ceea ce o privește pe contestatoare, dintre cele prevăzute de art. 60 din Codul muncii, republicat, cu modificările și completările ulterioare, cauza de suspendare a raportului de muncă survenind chiar în timpul derulării preavizului.

Din acest punct de vedere s-ar părea că incidentă speței este cea de-a doua ipoteză, a emiterii deciziei de concediere în afara intervalului legal, însă, sub aspectul motivării relevanței întrebării asupra soluționării cauzei sesizarea instanței de trimitere este lacunară, insuficientă, în contextul în care, în doctrină s-a subliniat constant, că, pentru a se evita abuzul procesual, exprimarea punctului de vedere al instanței de trimitere asupra îndeplinirii condițiilor prevăzute la art. 519 din Codul de procedură civilă trebuie să se facă printr-o motivare temeinică, iar motivarea strânsei legături cu cauza este o condiție de admisibilitate a sesizării.

Punerea în mișcare a mecanismului hotărârii prealabile presupune, prin urmare, ca întrebarea titularului sesizării să vizeze o chestiune de drept punctuală, concretă, adecvată speței, și anume: dacă un text legal se aplică sau nu într-o anumită ipoteză sau dacă într-o anumită ipoteză se aplică sau nu un anumit text de lege ori o anumită regulă cutumiară. Problema de drept supusă dezbaterii trebuie, așadar, să fie una legată de posibilitatea de a interpreta diferit un text de lege, putând fi formulate mai multe sesizări având ca obiect același text de lege.

Cu alte cuvinte, Înalta Curte este „legată” de sesizarea făcută, astfel încât soluția dată va avea în vedere numai întrebarea respectivă, iar nicidecum întreaga problematică a unui text de lege. Aici stă și deosebirea esențială dintre procedura hotărârii prealabile și recursul în interesul legii: în primul caz se rezolvă o chestiune de drept punctuală de care

depinde soluționarea pe fond a unei cauze, în al doilea caz se rezolvă, de regulă, o problemă de drept generică, de principiu.

În punctul de vedere exprimat de completul investit cu soluționarea recursului prin încheierea care cuprinde argumentarea admisibilității sesizării instanței supreme nu se regăsește un raționament judiciar care să conducă la concluzia că este vorba de identificarea unor texte de lege lacunare ori controversate, care să necesite preventiv o rezolvare de principiu, în scopul împiedicării apariției unei jurisprudențe neunitare în materie.

În acest sens, în doctrină a fost subliniată opinia, deși textul nu o afirmă expres, că sesizarea trebuie să privească o normă de drept susceptibilă de interpretări diferite, care, odată aplicată în cauze concrete, ar genera o practică neunitară, iar aceste posibile interpretări diferite, doar prefigurate sau deja afirmate pe plan doctrinar, trebuie arătate în sesizare.

În consecință, sesizarea Înaltei Curți de Casație și Justiție trebuie să aibă drept obiect o problemă de drept care necesită cu pregnanță a fi lămurită și care prezintă o dificultate suficient de mare, în măsură să reclame intervenția instanței supreme, în scopul înlăturării oricărei incertitudini care ar putea plana asupra securității raporturilor juridice deduse judecării.

În considerarea argumentelor ce preced se apreciază că mecanismul de unificare a practicii judiciare reglementat de dispozițiile art. 519 din Codul de procedură civilă nu poate fi uzitat atât timp cât legiuitorul a limitat, prin condițiile restrictive de admisibilitate analizate, rolul unificator al instituției juridice al hotărârii prealabile numai în scopul preîntâmpinării apariției unei practici neunitare, printr-o rezolvare de principiu și numai în privința chestiunilor de drept de a căror lămurire depinde soluționarea pe fond a cauzei în curs de judecată, în ultimă instanță. Așadar, în condițiile unei sesizări lacunare, prin care se solicită, practic, o interpretare abstractă cu un grad de generalitate ridicat, cum este în cazul pendinte, definirea noțiunii de „concediere colectivă”, se impune respingerea ca inadmisibilă a sesizării formulate de Curtea de Apel Constanța.

Pentru aceste considerente, constatând că nu sunt îndeplinite cumulativ condițiile de admisibilitate prevăzute de art. 519 din Codul de procedură civilă, în temeiul art. 521 din același act normativ,

ÎNALTA CURTE DE CASAȚIE ȘI JUSTIȚIE

În numele legii

DECIDE:

Respinge, ca inadmisibilă, sesizarea formulată de Curtea de Apel Constanța — Secția I civilă în Dosarul nr. 5.225/118/2013 privind pronunțarea unei hotărâri prealabile cu privire la următoarea problemă de drept:

„Interpretarea art. 68 raportat la art. 58 alin. (1) și art. 77 din Codul Muncii, republicat, cu modificările și completările ulterioare, în sensul de a stabili dacă, pentru stabilirea îndeplinirii condițiilor concedierii colective, intră în calculul numărului de concedieri și concedierile care:

— au fost dispuse prin decizii emise în intervalul relevant de 30 de zile, dar au produs efecte în afara acestui interval, întrucât au intervenit cauze legale care împiedică încetarea raporturilor de muncă (în special suspendarea contractului individual de muncă, acordarea preavizului, efectuarea concediului de odihnă);

— au fost dispuse ca urmare a aceleiași hotărâri de desființare a unor locuri de muncă ce a fost pusă în aplicare, însă, prin concedieri succesive în mai mult de 30 de zile.”

Obligatorie, potrivit dispozițiilor art. 521 alin. (3) din Codul de procedură civilă.

Pronunțată în ședință publică, astăzi, 27 aprilie 2015.

VICEPREȘEDINTELE ÎNALTEI CURȚI DE CASAȚIE ȘI JUSTIȚIE
IULIA CRISTINA TARCEA

Magistrat-asistent,
Ileana Peligrad

ABONAMENTE LA PUBLICAȚIILE OFICIALE PE SUPORT FIZIC

— Prețuri pentru anul 2015 —

Nr. crt.	Denumirea publicației	Număr de apariții anuale	Valoare (TVA 9% inclus) — lei		
			12 luni	3 luni	1 lună
1.	Monitorul Oficial, Partea I	920	1.310	360	131
2.	Monitorul Oficial, Partea I, limba maghiară	60	1.640		150
3.	Monitorul Oficial, Partea a II-a	200	2.460		220
4.	Monitorul Oficial, Partea a III-a	550	470		50
5.	Monitorul Oficial, Partea a IV-a	6.600	1.880		170
6.	Monitorul Oficial, Partea a VI-a	252	1.750		160
7.	Monitorul Oficial, Partea a VII-a	48	600		55
8.	Colecția Legislația României	4	500	130	
9.	Colecția Hotărâri ale Guvernului României	12	800		75

NOTĂ:

Monitorul Oficial, Partea I bis, se multiplică și se achiziționează pe bază de comandă.

ABONAMENTE LA PRODUSELE ÎN FORMAT ELECTRONIC

— Prețuri pentru anul 2015 —

Produs	Abonamentul FLEXIBIL (Monitorul Oficial, Partea I + alte 3 părți ale Monitorului Oficial, la alegere)									
	Lunar					Anual				
	Online/ Monopost	Rețea 5	Rețea 25	Rețea 100	Rețea 300	Online/ Monopost	Rețea 5	Rețea 25	Rețea 100	Rețea 300
AutenticMO	60	150	380	910	2.000	550	1.380	3.450	8.280	18.220
ExpertMO	100	250	630	1.510	3.320	1.000	2.500	6.250	15.000	33.000

Produs	Abonamentul COMPLET (Monitorul Oficial, Partea I + toate celelalte părți ale Monitorului Oficial)									
	Lunar					Anual				
	Online/ Monopost	Rețea 5	Rețea 25	Rețea 100	Rețea 300	Online/ Monopost	Rețea 5	Rețea 25	Rețea 100	Rețea 300
AutenticMO	70	180	450	1.080	2.380	650	1.630	4.080	9.790	21.540
ExpertMO	120	300	750	1.800	3.960	1.200	3.000	7.500	18.000	39.600

Colecția Monitorul Oficial în format electronic, oricare dintre părțile acestuia	70 lei/an
--	-----------

Prețurile sunt exprimate în lei și conțin TVA.

Mai multe informații puteți găsi pe site-ul www.expert-monitor.ro, unde puteți aplica online comanda.

EDITOR: GUVERNUL ROMÂNIEI

„Monitorul Oficial” R.A., Str. Parcului nr. 65, sectorul 1, București; C.I.F. RO427282,
IBAN: RO55RNCB0082006711100001 Banca Comercială Română — S.A. — Sucursala „Unirea” București
și IBAN: RO12TREZ7005069XXX000531 Direcția de Trezorerie și Contabilitate Publică a Municipiului București
(alocat numai persoanelor juridice bugetare)
Tel. 021.318.51.29/150, fax 021.318.51.15, e-mail: marketing@ramo.ro, internet: www.monitoruloficial.ro
Adresa pentru publicitate: Centrul pentru relații cu publicul, București, șos. Panduri nr. 1,
bloc P33, parter, sectorul 5, tel. 021.401.00.70, fax 021.401.00.71 și 021.401.00.72
Tiparul: „Monitorul Oficial” R.A.

